

טור' אשר סוחצקי

172978

בן ריקל וצבי

נולד ב- 8.2.1915

התגייס לצה"ל ב- 1948

שרת בחטיבת גולני

נפל ב- 15.2.1948

בתל-עמל

בעת מילוי תפקידו.

אשר סוחצקי,

בן רבקה וצבי, נולד ביום כ"ד בשבט תרע"ה (8.2.1915) בעיר חמלניק, פולין. בשנת 1925 עלה עם הוריו לארץ. כאן סיים בית-ספר יסודי והתחיל ללמוד את מלאכת הנגרות אשר עסק בה אחר-כך בקביעות. בשנת 1932 הצטרף לשירות ה"הגנה" והיה פעיל בכל פעולותיה. הוא הירבה להשתתף בפעולות למען עלייה ב'. בשנת 1936 מילא תפקידים חשובים בסביבות תל-עמל (חליסה) שהיתה מוקפת אויבים מכל צד. בהיותו עוסק בספורט הימי וחבר "הפועל" במשך 4 שנים נשלח בשליחות מרכז "הפועל" לאולימפיאדה שהתקיימה בשנת 1932 בבלגיה. השתתף בתחרויות שהייה וכדור-מים.

עם פרוץ מלחמת-העצמאות הצטרף לשורות חטיבת "כרמלי" ויצא לשמירה בעמדות. את כל תפקידיו מילא באמונה ובמסירות. אשר נפל בתל-עמל ביום ה' באדר א' תש"ח (15.2.1948) בעמדה ליד ביתו, כשנפגע מכדורי-האויב. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בחיפה. הניח אחריו אישה וילדה.

מקום הולדתו חמלניק בפולין

אשר לקח חלק בארגון

'ההגנה'

ההגנה

תעודת סמל ההגנה

מספר הסמל והתעודה

חתימת החבר

המאבק על העלייה

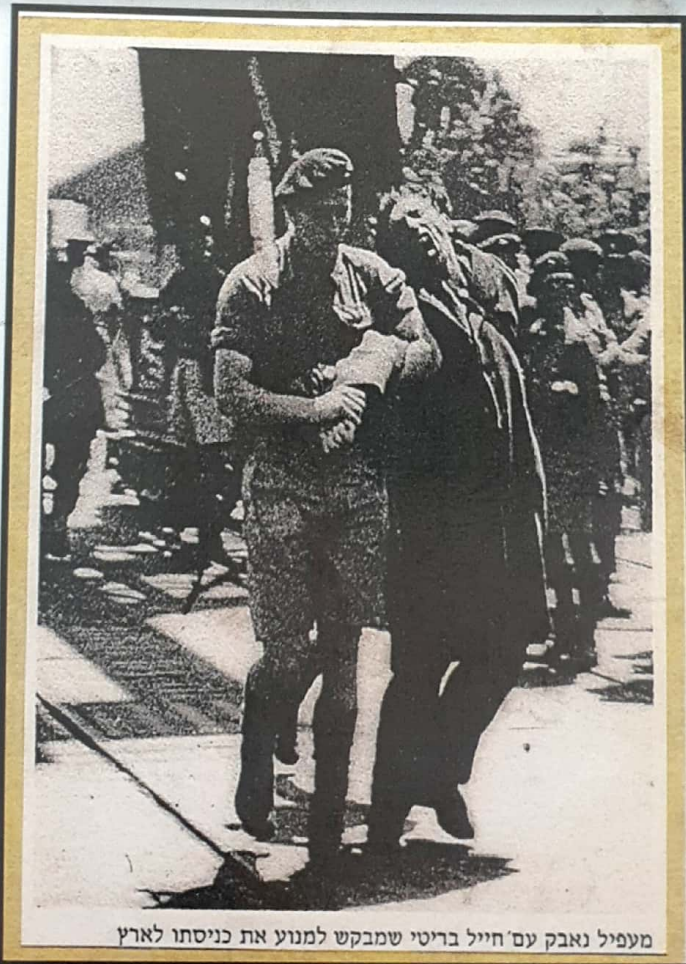
1945 1947

בתום מלחמת-העולם השנייה, משנכזבו התקוות לשינוי במדיניות חבריטית בארץ-ישראל, החליטה הנהגת היישוב המאורגן לחדש את המאבק במנדט הבריטי, שהופסק בפרוץ מלחמת-העולם (לחיי ואצ"ל חידשו את הפעולות נגד הבריטים עוד קודם לכן, בניגוד להחלטת ההנהגה המוסמכת של היישוב).

למאבק מחדש זה היו פנים רבות, שאחד מהם, אם לא העיקרי שבהם, היה המאבק על העלייה. רבבות עקורים במחנות באירופה התדפקו על שערי הארץ, ובריטניה סרבה להרשות את עלייתם. הנהגת היישוב באמצעות המוסד לעלייה ב', ארגנה העפלה בלתי-לגאלית בממדים שלא נודעו עד אז.

ממשלת בריטניה נקטה את כל האמצעים שעמדו לרשותה כדי למנוע את העלייה הבלתי לגאלית - איומים על ממשלות ארצות המוצא של המעפילים, ציד המעפילים בים ועל החוף עם הגעתם, גירושם מן הארץ וכליאתם במחנות הסגר.

תגובת היישוב הייתה חריפה - פעולה מדינית בעולם והפגנות מחאה בארץ ובעולם, הערמה על ההסגר הבריטי בכל הדרכים, ועד פעולות בכוח כמו שחרור עצירים ממחנה עתלית, הטבעת אניות בריטיות וחבלה במתקני מכיים בריטיים שגילו את אניות המעפילים וסיכלו את ההעפלה. החבלנים הימיים של הפלמ"ח (הפלי"ם) הצליחו להטביע אניות גירוש אף בנמלי קפריסין.

מעפיל נאבק עם חייל בריטי שמבקש למנוע את כניסתו לארץ

המשך...

שלבית כאלחת העצמות

עז הכרזת המדינה

14.5.1948 עז 30.11.1947

השלב הראשון של מלחמת העצמות (מן ה-30 בנובמבר 1947 עד מארס 1948) זכה לכינוי 'המאבק על התחבורה', משום שאחת הבעיות המרכזיות של אותה תקופה היתה הבטחת התחבורה היהודית בדרכים, ובעיקר הקשר לירושלים, לנגב וליישובי הגליל. שלב זה כונה גם 'שלב המגננה', שכן על-פי רוב הערבים תקפו והיהודים התגוננו.

בחודש מארס פסקה כמעט לחלוטין התחבורה העברית בכמה מכבישי הארץ, כגון בכביש ואדי עארה והכבישים שבאזורים הערביים וכן בכבישים שהובילו לכמה שכונות בירושלים.

תחילה סיפקה היהגנה' אבטחה צמודה למכוניות יחידות, ועד מהרה הופעלה שיטת השיירות: הותקנו מכוניות משורינות מתוצרת בית שהיו עמידות במידת מה בפני אש מנשק קל.

גם הבריטים, עד הפינוי, הכבידו על התחבורה היהודית, ערכו חיפושים בשיירות והחרימו כל נשק שבידי המלווים.

בשלב השני (אפריל 1948 עד מאי 1948) עובר הכוח היהודי למתקפה ומשתלט על חלקים נכבדים של שטחי המדינה היהודית. בתקופה זו נכבשו חיפה, טבריה, צפת, בית שאן, יפו ועכו. בפעולות אלו השתתפו תחילה היחידות המגויסות של הפלמ"ח ויחידות המילואים שלו שגויסו לשירות פעיל. תוך זמן קצר הצטרפו גם היחידות של חטיבות החי"ש: במבצע 'נחשון' השתלטו היהודים חלקית גם על הדרך לירושלים הנצורה.

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי-אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילדי הארץ ולבני העליות השונות.

בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבנו אופקים התבגרנו. ההתיישבות בעמקים והגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שינקה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תכונותיו של עובד האדמה ויושב הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

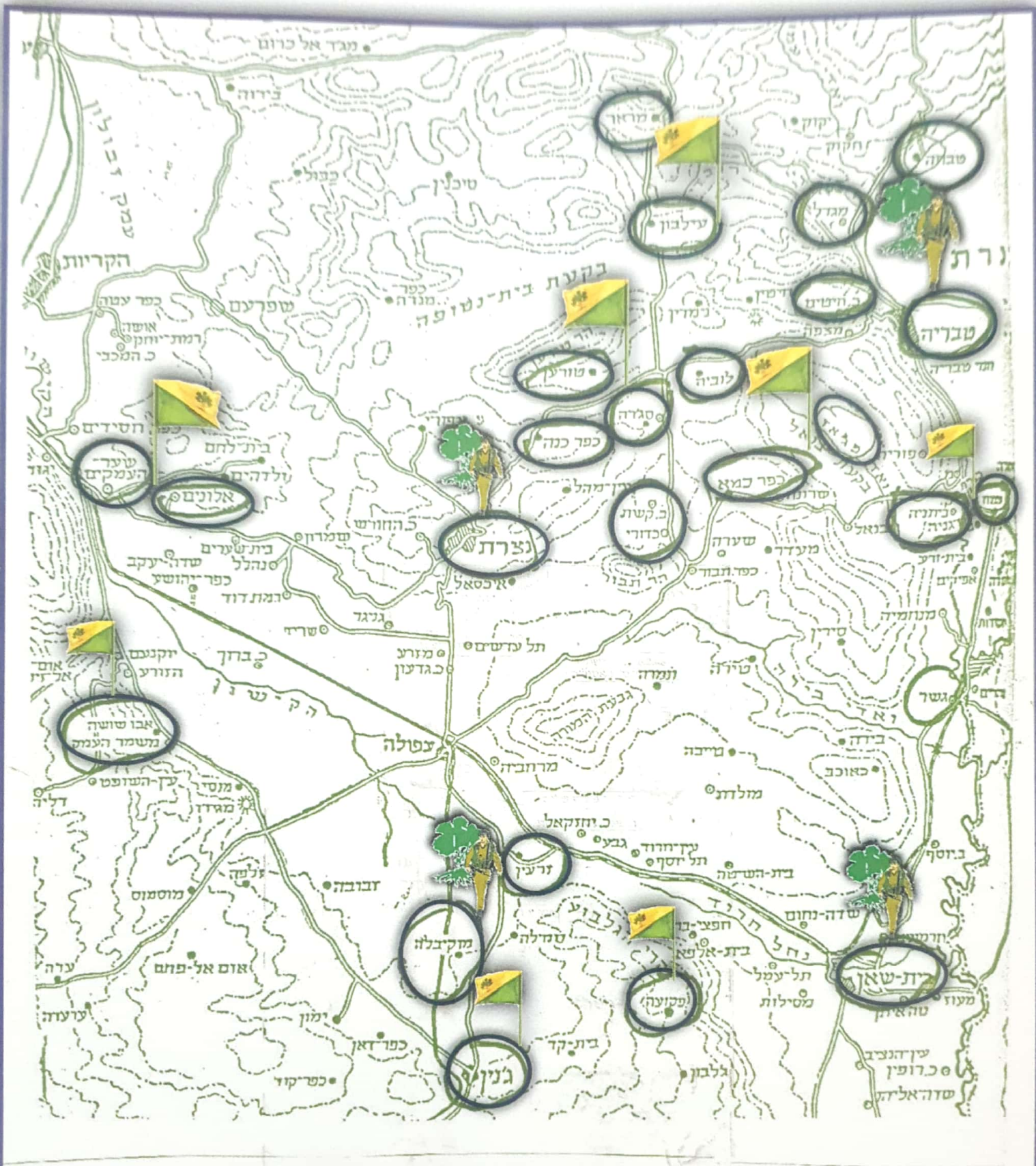
באימון ובשגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה", עשרות אתרי קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ארבע מאות חללים, הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה כל תקופת שירותם הייתה ב"אימון ובשגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו" "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה", לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו על"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש. רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, אין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים, בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים, במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים", אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים, על סיור בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על נווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאהווה, ותחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה! הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ר, את "המאהל" והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם זיכרונות אתה"קטב" הפק"ל והתד"ל, שק שינה מדים ודרגות, אפוד מגן, שש-בש, קסדה, ואין ספור חוויות. על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים מריצת לילה ממסע, ממטווח, מעשרות אימונים, אימון "יבש" ו"רטוב", אימון פרט ואימון חטיבה. אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה. ביעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר. אימון בנגב, בגליל או ברמה אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים, או עם הנדסה... מעבר שדות מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוציס" ומחשניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי: "עוזי", "סטן", "ציכ"ר", "אפ-אן" ו"גליל", עם מגל"ד, ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומה". להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסיירת ב"עורב", בפלוגת הקשר, בפלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה", להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום " כמו חייל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה" במסדר המפקד, ובמסדר יציאה, טקס ההשבעה, וטקס קבלת כומתה, טקס סיום קורס מכ"ם או קצינים, ומסדר סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים.

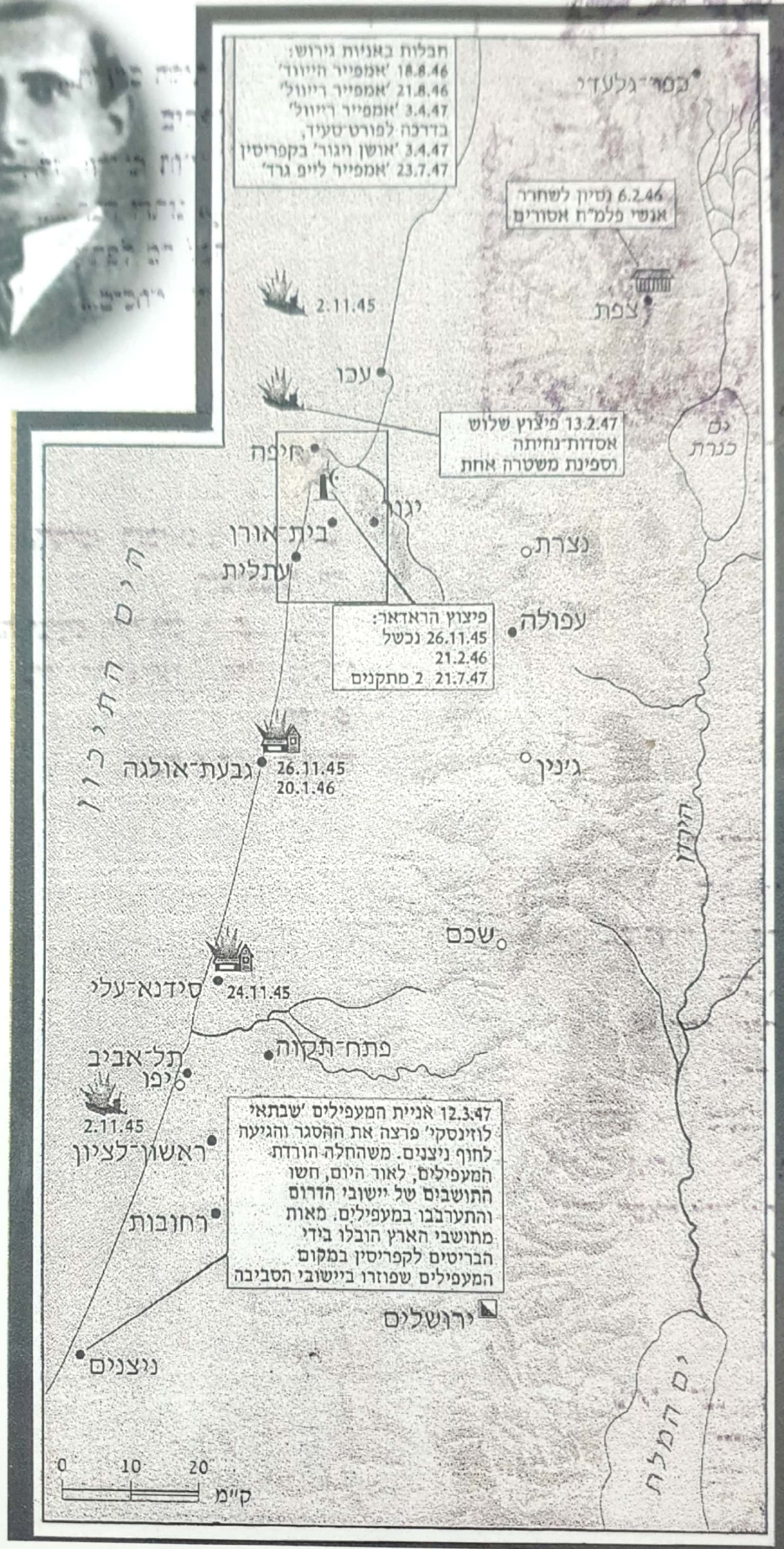
להיות בגולני זו אכן חוויה, חוויה אמיתי של "אימון ושגרה".

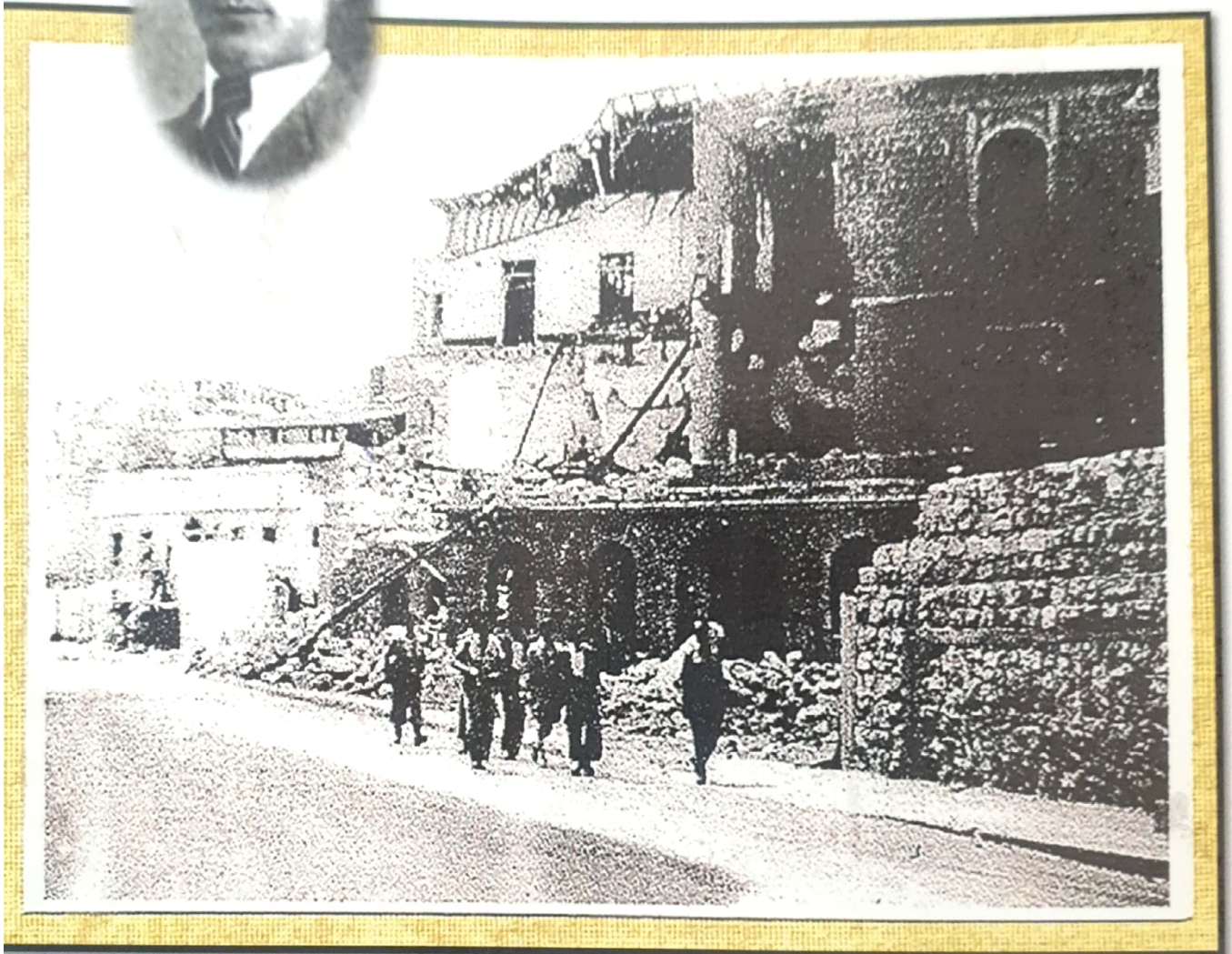
דרך הקרבות של חטיבת גולני 1948

מפת הקרב שבו נפל אשר

האזור שבו נלחם ונפל אשר

סוחצקי אשר

1915-1948

